

Po tajkim Heremplyu nedyrbimy tejšch my, hač runje hylni hmy, na febi hamymy Spodobanje mjecz, ani ho hor- dzicz, ale snaschim Darom a Ssynnoszu tym Sslabym hlužicz, a sa tem stacz, so bychmy jich posbjenuli a poljepschowali sKoswuczenjom, sTroschtowanjom, sPohylnenjom, sLubosnem Napomi- nanjom a Ztraffowanjom: Runje kajz my se hlabymy aby sbrashnymy Dje- czimi a Korymi czinimy, stotrymž czishje a renje sakadżecz, je pyttacz, nosyecz a sbjehacz dyrbimy, hač wotrostu a bje- hacz nawufnu.

Raj! To je jena tych najwokebnischich Wuczbow we naschim Szenju, pschi ko- trejz my wufnemmy, kak wtem Kralestwi Krystufowem ho dze a sakadżene budze: Menuizy, so wenim tajke Knestwo je, we kotremž tolla pschi tych Kscheszija- nach, kiž su sapoczeli wjericz, a hwečzi su, hjesheče Sslabosz, Niewustaczeje a druhe rjeschne Brachi wostanu, kotrejz won tol- la sneže a kDobroczi dzerzi, ale tak, so by- chu poljepschene bufe. Tehodla nedyrbi ho nihto wudawacz, so by tajka Zjerkej na Semi byla, w kotrejz jadym Brach, ani žana bludna Wjera nebyla kajz ta Podjanskka Huffa wot hwojeje Zjer- kweje a Sromadusnow hwojich Du- chomnych kwali, so bludžicz nemoža.

Pschetoz my tudy hylschimy, so niz jeno taj dwaj Wuczenikaj, ale tejšch czi drusy Zaposchtoli wschizy, wtem naj- wokebnischim a najnušischim Artikelu bludžili su, a tak do lho w Niewjeri tza- li, hač jich Krystus sam psches welje a

schelke Prijedowanja je wutornyt. Haj, ta Wjera wot teho Hohriestacza Krystufoweho bje ho te zi Dny po jeho Kschizowanju we jich Wutrobach žylje wuhafnyta, a neje wopraudži tajka Sswieža skoro nidže sakhowana byla, kiba jeno pola Marii, jeho Macierje, ko- traž to Pišmo, kiž wot njeho, a drudže bje hylschala, a psches to same w hwojei wulkei žaloszi hwojei Wutroby na tem Czerpenju a Wumreczju hwojeho Ssyn- na je troschtowana a sdjeržana byla.

Pschetoz ta Wjera Krystufowa dyr- bi tolla w Zierkwi pschezo njedže sawo- stacz a sdjeržana bydž, a dyrbja pschezo njekotři ho namakacz, kiž tu Wjernosz maju a posnaju, hač runje tych hamych mało je, a tejšch ta wetscha Cžroda bly- dži, kajz tudy bludžili su, dyby tejšch ta sama nedyrbjata psches jich wjazy, kiba psches jenu jeniczku Mariju sdjeržana bydž. Tehodla won tejšch dopuschcz, so derje tejšch welje tych prawnych Sswija- tych bludžija a panu, so nedyrbimy ho na Cžlowekow spuschečecz, ale na to Ssko- wo ladacz, kotrejz wjeste je, a nas sjebacž nemože: Kajz won tudy teju dweju, a potom tych drubich wschitkich, kojždy Cžaz do Pišma pokaze a wedže.

Pschitem pak tejšch neje ksabyczju ton Heremwel nascheho Szenja, kiž nas nuczi a napomina: so my radži wot Krystuša reczeč a hylschecz a sPišmom a sBožim Sslowom wokoto hieč dyr- bimy; dyby tejšch kojždy Cžaz smolom srossemene nebyto, a kWutrobi tak nej- schto, kajz by dyrbjato. Dalje nam tejšch